

ECONOMIC EXPORT

ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ต่อภาคการส่งออก

ในช่วงที่ผ่านมา ภาคการผลิตและการส่งออกของไทยได้รับผลกระทบจากปัจจัยด้านลบที่คาดไม่ถึงอย่างไม่คาดคิด และหลายปัจจัยมีความผันผวนอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบมากกว่าที่หลายฝ่ายคาดคิด จนทำให้ผู้ส่งออกต้องแบกรับภาระต้นทุนการผลิตที่ปรับตัวสูงขึ้นมาก ทั้งจากราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในช่วงขาขึ้น ขณะที่รายได้ที่ผู้ส่งออกได้รับในรูปเงินบาทกลับลดลง เนื่องจากเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นเป็นลำดับ ปัจจัยทั้งหลายเหล่านี้ล้วนกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของสินค้าส่งออกของไทย

จากสถานการณ์ดังกล่าว ประกอบกับการที่ปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจในส่วนของอุปสงค์ในประเทศ ทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนที่เริ่มชะลอการขยายตัวลง รวมถึงการใช้จ่ายภาครัฐในหลายโครงการที่อาจชะงักงันจากปัจจัยด้านการเมืองในประเทศ จึงเป็นที่น่าวิตกว่าหากภาคการส่งออกซึ่งเป็นความหวังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมีอันต้องสะดุดลง ก็จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศประสบปัญหาได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเร่งหามาตรการช่วยเหลือเพื่อบรรเทาผลกระทบต่อผู้ส่งออก เพื่อให้ภาคการส่งออกสามารถแสดงบทบาทในการกระตุ้นประคองเศรษฐกิจไทยให้ผ่านพ้นวิกฤติช่วงนี้ไปได้

BANK

สำหรับปัจจัยด้านลบที่กระทบต่อภาคการส่งออก และเป็นสิ่งที่ต้องจับตามอง
อย่างใกล้ชิด ได้แก่

ค่าเงินบาท

สถานการณ์เงินบาท เงินบาทแข็งค่าขึ้นตั้งแต่ปลายปี 2548 มีสาเหตุสำคัญมาจาก

- การอ่อนค่าลงของเงินดอลลาร์สหรัฐ เนื่องจากปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ที่ไม่มั่นคงจากการขาดดุลแบบ Twin Deficits และภาคอสังหาริมทรัพย์ชะลอตัว ทำให้เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มชะลอตัว นอกจากนี้ การคาดการณ์ว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ จะยุติการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Fed Funds Rate) ในไม่ช้า ทำให้นักลงทุนเริ่มมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศไปลงทุนในประเทศอื่น ๆ ที่มีแนวโน้มให้ผลตอบแทนสูงกว่า ส่งผลให้เงินดอลลาร์สหรัฐ เริ่มอ่อนค่าลง
- ประเทศไทยใช้อัตราดอกเบี้ยสอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ทำให้อัตราดอกเบี้ยในประเทศไทยสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น จีน มาเลเซีย และสิงคโปร์ เม็ดเงินลงทุนจากต่างประเทศจึงไหลเข้าประเทศไทยเป็นจำนวนมาก เมื่อประกอบกับค่า P/E Ratio ของตลาดหุ้นไทยต่ำกว่าตลาดหุ้นของประเทศคู่แข่ง ทำให้นักลงทุนคาดการณ์ว่าการลงทุนในประเทศไทยยังมีศักยภาพในการขยายตัวได้อีกมาก เงินทุนจากต่างประเทศที่ไหลเข้ามา จึงส่งผลให้เงินบาทแข็งค่าขึ้นเป็นลำดับ
- ดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยที่เกินดุลในช่วงต้นปี 2549 เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่หนุนค่าเงินบาทให้แข็งขึ้นในช่วงที่ผ่านมา

หลักฐานที่ชี้ชัดว่าเงินบาทแข็งค่าขึ้น ได้แก่

- การแข็งค่าขึ้นของค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate : REER) ที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าเงินบาทเทียบกับค่าเงินของประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย และการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเฟ้อของไทยกับประเทศดังกล่าว โดยใช้สัดส่วนมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าต่าง ๆ เป็นตัวถ่วงน้ำหนัก (Export Weight) พบว่าดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) ในเดือนเมษายน 2549 แข็งค่าขึ้นประมาณ 7.8% จากสิ้นปี 2548 ซึ่งหมายความว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันจากค่าเงินและราคาสินค้า เมื่อเทียบกับค่าเงินและราคาของประเทศคู่ค้าลดลงจากสิ้นปีก่อน

ECONOMIC

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของค่าเงินบาทเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ และเงินสกุลอื่น ๆ เทียบกับดอลลาร์สหรัฐ พบว่า เงินบาทแข็งค่าขึ้นค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค

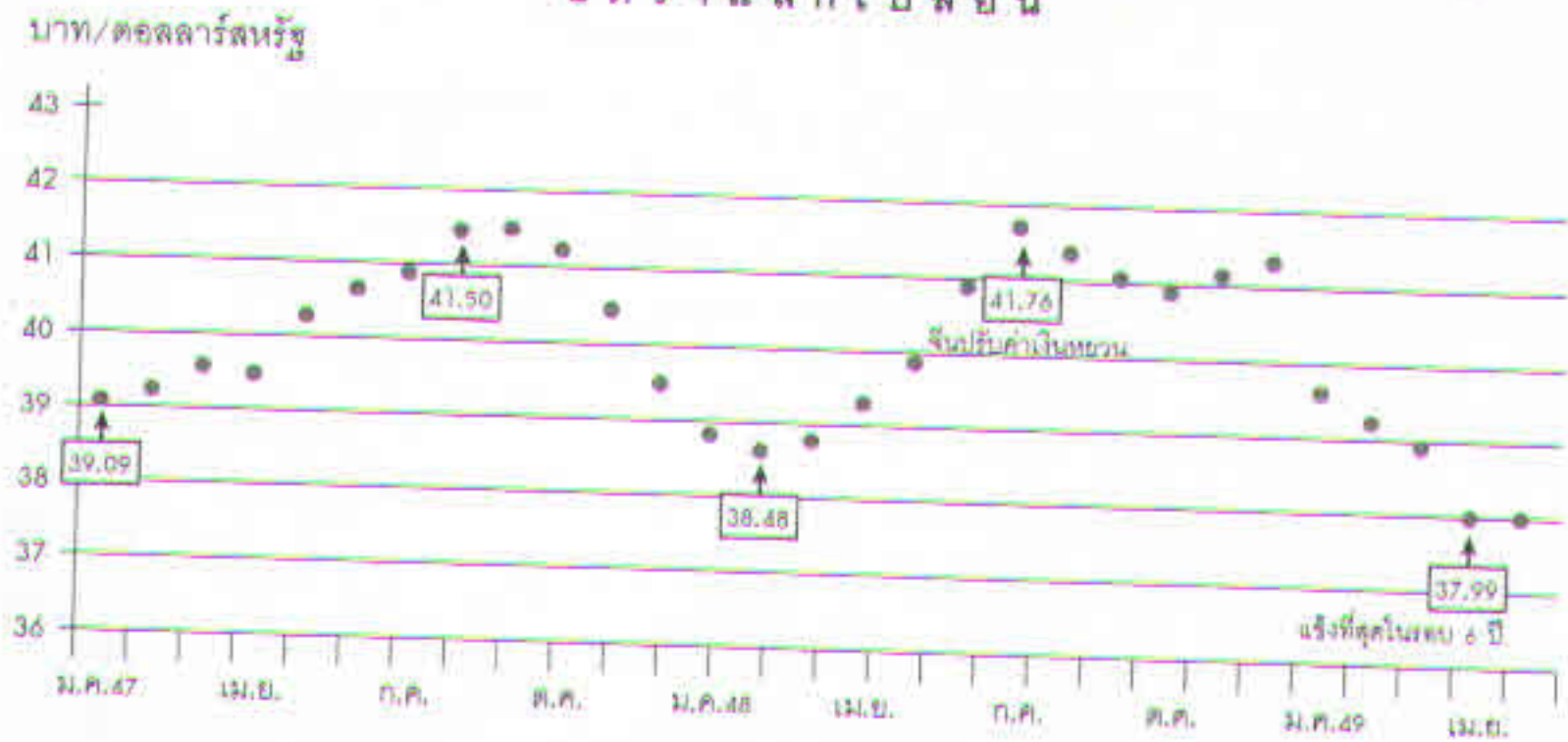
Spot Rate	ณ วันที่ 15 มิ.ย.2549	ปลายปี 2548	% Δ	อัตราเงินเฟ้อ
บาท/ดอลลาร์สหรัฐ	38.3942	40.9850	6.7%	6.2 (พ.ค.49)
เยน/ดอลลาร์สหรัฐ	114.9456	117.6950	2.4%	0.4 (เม.ย. 49)
สิงคโปร์ดอลลาร์/ดอลลาร์สหรัฐ	1.5922	1.6625	4.4%	1.1 (เม.ย.49)
หยวน/ดอลลาร์สหรัฐ	8.0003	8.0702	0.9%	1.4 (พ.ค.49)
ดอลลาร์ไต้หวัน/ดอลลาร์สหรัฐ	32.5365	32.8265	0.9%	1.6 (พ.ค.49)
ริงกิต/ดอลลาร์สหรัฐ	3.6558	3.7805	3.4%	4.6 (เม.ย.49)
ดอง/ดอลลาร์สหรัฐ	15,975.0000	15,914.0000	-0.4%	7.5 (พ.ค.49)
รูเปี่ยะห์/ดอลลาร์สหรัฐ	9,470.6459	9,814.6500	3.6%	15.6 (พ.ค.49)

ธุรกิจที่ได้รับผลกระทบมากจากการที่เงินบาทแข็งค่าขึ้น

- สินค้าเกษตร ได้รับผลกระทบมาก เพราะใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นหลัก นอกจากนี้ โดยทั่วไปสินค้าเกษตรส่วนใหญ่มีกำไรเพียง 3-5% ขณะที่ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นแล้วกว่า 6% เทียบกับช่วงปลายปี 2548 แต่อย่างไรก็ดี เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน ค่าเงินบาทที่ถ่วงอ่อนตัวลง 0.4% และราคาสินค้าเกษตร โดยเฉพาะยางพารา ยกเว้นกุ้ง มีการปรับตัวสูงขึ้น
- ธุรกิจที่มีผลกำไรต่ำ เช่น สิ่งทอ สินค้าเกษตร และสินค้าเกษตรแปรรูป เป็นธุรกิจที่ได้รับผลกระทบมาก และควรได้รับการดูแล โดยเฉพาะสินค้าที่ไม่สามารถปรับราคาได้ เช่น สิ่งทอ

- สินค้าอาหาร ที่ผ่านมาสินค้าอาหารของไทยแข่งขันได้ดีที่อัตราแลกเปลี่ยนระดับ 39-40 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นจนแตะระดับต่ำกว่า 38 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ผู้นำเข้าตัดสินใจซื้อสินค้าไทยมากขึ้น ไทยจึงเสียโอกาสในการส่งออกสินค้าในช่วงดังกล่าว อาทิ การส่งออกอาหารไปญี่ปุ่นในเทศกาล Golden Week ในช่วงต้นเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา เป็นต้น
- ผู้ส่งออกขนาดกลางและขนาดย่อม เงินบาทที่แข็งค่าขึ้น นอกจากทำให้ผู้ส่งออกรายได้จากการส่งออกน้อยลงแล้ว ยังมีความเสี่ยงจากความผันผวนของค่าเงิน โดยเฉพาะ SMEs ที่ไม่ได้ทำประกันความเสี่ยงค่าเงิน เพราะขาดความรู้หรือเพราะต้นทุนของความเสี่ยงอยู่ในระดับสูง

อัตราแลกเปลี่ยน

ติดตามความเข้มข้นของเงินฯ ทองฯ ต้องศึกษา ในเรื่องของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจส่งออก
ได้ต่อในฉบับหน้าจะกระรับรองว่าห้ามพลาดเด็ดขาด

ข้อมูล: ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย